

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.365/2015/4.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Dr. Tuller Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Tuller András ügyvéd által képviselt felperesnek a Szkalka Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Szkalka Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen lízingdíj megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 20.P.86.715/2014. számon indult és a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.634.421/2015/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az alperesnek 15 napon belül 127.000 (egyszázhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint a felperes mint lízingbeadó és a D Kft. mint lízingbevevő között 2013. április 2-án és 2013. április 9-én pénzügyi lízingszerződések jöttek létre. Az alperes ezen lízingszerződésekben eredő, a lízingbevevőt terhelő tartozásokért ugyanezek a napokon megkötött szerződéssel készfizető kezességet vállalt.

2013. július 10-én a felperes a szerződéseket azonnali hatállyal felmondta és felszólította a Kft-t 16.450.613 Ft lízingdíj megfizetésére, valamint ugyanezen a napon az alperest mint kezest a lízingbevevő fizetési kötelezettségeiért való helytállásra. A lízingbevevő a lízingtárgyakat a felperesnek visszaadta.

A felperes keresetében 18.177.742 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest mint kezest a Ptk. 274. § (2) bekezdésére hivatkozással.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elismerte a kezességvállalás tényét, vitatta a kereset összepszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a felperes a szerződések létrejöttét, azok felmondását, valamint az adós és a kezes fizetési felszólítását bizonyította. Rögzítette: az alperes által vitatott összepszerűség tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte. A felperes által csatolt „jogi elszámolás” elnevezésű kimutatást nem találta alkalmasnak a kereset összepszerűségének alátámasztására, mivel abból nem volt megállapítható, hogy a lízingbevevő mikor, milyen befizetéseket teljesített a felperes felé, illetve, hogy miből, milyen költségei adódtak a felperesnek és az hogyan került a befizetésekből elszámolásra.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdése, 3. § (3) bekezdése és az 1/2009.(VI.24.) PK vélemény rendelkezései alapján a felperest megfelelően kioktatta a kereseti kérelme összepszerűsége vonatkozásában rá háruló bizonyítási teherről. Ezen felhívások ellenére a felperes a kereset összepszerűségét tételesen nem vezette le. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes által csatolt táblázat a kereset összepszerűségének alátámasztására nem volt alkalmas. Hangsúlyozta, az elszámolásból nem állapítható meg, hogy a felperes által érvényesített költségek, díjak felmerültek-e. A visszaszolgáltatott lízingtárgyak tekintetében az elszámolás nem felel meg az ÁSZF XV. fejezetében írtaknak, mivel azok szakértői értékbecslése az elszámolásban nem jelenik meg.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helytadó határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint bírósági felhívás nem volt teljes körű, mivel az alapján nem volt világos a felperes számára, hogy a bíróság a kereset összepszerűsége vonatkozásában a bizonyítást milyen körben tartja szükségesnek. Állította, hogy az általa becsatolt jogi elszámolás pénzügyi vállalkozások által általánosan használt forma, amely pontosan tartalmazza az egész lízingszerződés folyamán történt eseményeket.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásba azt vizsgálta, hogy az eljárás bíróságok eleget tettek-e a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségüknek a keresetösszegezésének bizonyítása körében, valamint azt, hogy a felperes által becsatolt kimutatásokat az összegezés alátámasztására a Pp. 206. §-a alapján megfelelően mérlegelték-e.

A felperes felülvizsgálati kérelmében is utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során három alkalommal kapott a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatást bizonyítási kötelezettségéről. A legutolsóra a 2014. október 10-én megtartott tárgyaláson került sor, miután a felperes a 2014. augusztus 13-án kelt 15. sorszámu érdemi észrevételét annak mellékleteivel együtt benyújtotta. Az elsőfokú bíróság ezen a tárgyaláson utalt arra, hogy a keresetösszegezését a felperesnek részletesen kell bizonyítania. Ebből a felperes számára egyértelműen következnie kellett, hogy a korábban becsatolt elszámolást a bíróság nem találja megfelelőnek. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mindenben eleget tett a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének, a felperes számára megfelelő információ és idő állt rendelkezésre arra, hogy keresete összegezését az eljárás során bizonyítani tudja.

A bizonyítékok mérlegelése körében a Kúria utal arra: abból a tényből, hogy az adott elszámolási forma a pénzügyi vállalkozások saját gyakorlatában elfogadott, nem következik, hogy az alkalmas bírósági eljárásban a kereseti követelés bizonyítására, annak vitatása esetén. A másodfokú bíróság jogerős ítéletében részletesen megindokolta, hogy a felperes elszámolását miért nem tartja alkalmas bizonyítéknak az egyes tételek vonatkozásában beazonosíthatónak. A Kúria megítélése szerint is egyes, a becsatolt elszámolásban szereplő tételek valójában a felperes tényelőadásának tekintendők, az a felperesi kereset megalapozottságát nem tudja bizonyítani, ahogy arra e perben eljárás bíróságok helyesen rámutattak. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének csak kivételes esetben van helye, amennyiben az állapítható meg, hogy a logika szabályaival ellentétes, nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelés történt. A Kúria illetlen nem észlelt az eljárás bíróságok egybehangzó ítéleteiben, ezért ez okból sem találta megállapíthatónak a jogszabálysértést.

A Kúria mindezekre figyelemmel a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a

jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire, a jogi képviselő által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2016. február 16.

Dr. Vezekényi Ursula sk. az tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

*/Seres Józsefné/
tisztviselő*